

- Kejsaren kommer, kejsaren kommer. Tänk dig om du levde i en romersk stad under första århundradet och så hör du någon ropa att kejsaren är på väg.

När en kejsare eller kung på den här tiden började närma sig en stad så rullade man inte som idag ut den röda mattan.

- Men däremot så gick en stor del av folket och alla dess civila och religiösa ledare ut kläda i högtidsdräkter för att hedra och möta den annalkande ledaren vilken man eskorterade in i staden.

Detta följdes av att kejsaren eller kungen lovordades genom att man höll tal för att hedra honom.

- Innan kungen eller kejsaren lämnade platsen så brukade dom besöka det lokala templet.

Caligula, kejsaren som härskade år 37-41 gick så långt så att han utropade sig själv till gud och upprättade tempel där han krävde att man skulle tillbe honom.

- Caligula befalldes också även om det inte kom att verkställas att en staty av honom skulle sättas upp i det judiska templet i Jerusalem.

Tänk dig om du befann dig i en romersk stad dit han skulle komma. Då skulle du tvingas ta ställning till hur du skulle förhålla dig till honom.

- Idag så ska vi få bevittna, inte bara en kejsare eller kungs ankomst till en stad, utan hur Messias, kung Jesus, härskaren över himmel och jord skulle komma att anlända till Jerusalem.

Och som vi gång på gång sett i Lukasevangeliet så måste vi ta ställning till hur vi ska förhålla oss till honom.

- Vi kan inte hålla oss neutrala, det var detta som folket insåg när Jesus kom till Jerusalem, antingen så välkomnade dom honom som kung eller förkastade honom.

Och vi måste göra detsamma vilket är mina två punkter i denna predikan.

- Hur gensvarar du till Jesu ankomst: För det första med glädjefylld tillbedjan eller för det andra med förkastelse vilket leder till dom.

Vänligen gå med mig till Lukas 19:28-48 som ni hittar på sidan 812 i dom gröna Biblarna.

28 När Jesus hade sagt detta gick han framför dem upp till Jerusalem.

29 Då han närmade sig Betfage och Betania vid det berg som kallas Olivberget, sände han i väg två av lärjungarna

30 och sade: "Gå in i byn där framme. När ni kommer in ska ni finna ett åsnefölet som står bundet och som ännu ingen har suttit på. Ta loss det och led hit det.

31 Och om någon frågar er varför ni lossar det, ska ni svara: Herren behöver det."

32 De som var utsända gav sig i väg och fann att det var som han hade sagt dem. 33 De lossade fölet, och de som ägde det sade: "Varför tar ni loss fölet?"

34 De svarade: "Herren behöver det."

35 De ledde det till Jesus och lade sina mantlar på fölet och lät Jesus sitta upp.

36 Och där han red fram bredde man ut sina mantlar på vägen.

37 När han närmade sig sluttningen av Olivberget, började hela skaran av lärjungar i sin glädje prisa Gud med hög röst för alla kraftgärningar de hade fått se:

38 "Välsignad är han som kommer, kungen, i Herrens namn! Frid i himlen och ära i höjden!"

39 Några fariseer i folkmassan sade då till honom: "Mästare, säg åt dina lärjungar!"

40 Han svarade: "Jag säger er: Om de tiger, kommer stenarna att ropa."

41 När Jesus kom närmare och såg staden, grät han över den

42 och sade: "Tänk om du i dag hade förstått, också du, vad som ger dig frid! Men nu är det dolt för dina ögon.

43 Dagar ska drabba dig då dina fiender bygger en belägringsvall runt dig och omringar och pressar dig från alla håll.

44 De ska slå dig och dina barn i dig till marken och inte lämna sten på sten i dig, därför att du inte förstod den tid då Herren besökte dig."

45 Sedan gick Jesus in på tempelplatsen och började driva ut dem som sålde där.

46 Han sade till dem: "Det står skrivet: Mitt hus ska vara ett bödens hus. Men ni har gjort det till ett rövarnäste!"

47 Och han undervisade i templet varje dag. Överstepräster, de skriftlärd och folkets ledare sökte efter ett tillfälle att röja honom ur vägen,

48 men de kunde inte komma på hur de skulle göra det, eftersom allt folket höll sig nära honom och lyssnade ivrigt.

[Bön]

Välkomna tillbaks till vårt studie genom Lukasevangeliet som består av 4 noggrant ordnade delar.

- Den första från kap 1-4 om Jesu födelse och hans förberedelse för tjänst.

Den andra delen i kap 4-9 som handlar om Jesu tjänst i Galileen. Sen har vi den tredje och största delen från kap 9-19 som vi befunnit oss i under 1,5år där vi fått följa Jesus på en tematisk vandring på vägen mot Jerusalem där han skulle dö och uppstå för att rädda sitt folk till sig.

- Idag så ska vi få se hur Jesus anländer i Jerusalem vilket för oss in i den fjärde och sista delen av boken i kap 19-24 som utspelar sig i Jerusalem då vi får läsa om hur Jesus dog och uppstod för att frälsa oss från vår synd.

Genom Jesu vandring i Lukasevangeliet på väg mot Jerusalem så har en förväntan byggts upp för när han ska anlända.

- Och nu här idag så får vi följa hur denna vandring kulminerar med intåget i Jerusalem.

Vi har nog alla någon gång tittat på en teaterpjäs eller film och just i dagens text så har vi fyra scener som utspelar sig på Jesus sista bit av vandringen.

- Först tre gånger i vår text så används ordet för hur han närmade sig (v.29, 37, 41) och sen för det fjärde och sista hur han gick in (v.45).

Ta på dig sandalerna och låt oss följa med Jesus på hans sista bit av vandringen till Jerusalem: Där vi först kommer se vem Jesus är och sen måste ta ställning till hur vi ska gensvara till honom: Med glädjefylld tillbedjan eller med förkastelse vilket leder till dom.

- Och precis som Jesus var på väg att anlända till Jerusalem så kommer han snart att komma tillbaks till denna jord och då är det samma två alternativ som vi just nu här i denna stund står inför, hur vi ska gensavar till honom?

I v. 28 När Jesus hade sagt detta gick han framför dem upp till Jerusalem.

- Här så syftar Jesus på liknelsen som vi gick igenom förra gången jag predikade om mannen av förnäm släkt som återvänder efter att ha blivit kung och kallar på sina tjänare för att dom ska avlägga räkenskap för hur dom hanterat vad dom blivit anförtrodda.

Denna liknelse berättade Jesus eftersom han var nära Jerusalem och de tänkte sig att Guds rike genast skulle träda fram på ett synligt sätt (Luk 19:11).

- Guds rikes fulla uppenbarande kommer först vid hans andra tillkommelse och denna liknelse ger lärjungarna och oss instruktionen att tjäna honom troget till dess han kommer åter.

Även då Jesus berättade detta så verkade det som om lärjungarna inte förstod det som vi snart kommer att se.

- Vår första scen äger rum när vi får ordet närmar sig för första gången i v.29 där Jesus närmar sig Betfage och Betania vid Olivberget.

Här så förbreder Jesus för sin ankomst till Jerusalem genom att skicka iväg två av sina lärjungar för dom att gå i förväg och hämta ett åsnefölsom ingen har suttit på och föra det till honom.

- När dom hämtar fölet så undrar ägarna varför dom lossar det. Jesus har redan instruerat sina lärjungar att säga: "Herren behöver det."

När dom hör detta så låter dom fölet gå. Detta är även en fråga vi kan ställa oss med det vi har. Behöver Herren detta?

- Kan det jag ha bidra till att sprida hans rike.

Men varför skulle lärjungarna hämta ett litet åsnefölsom? Varför bredde dom ut sina mantlar på, och lät Jesus rida på ett åsnefölsom? Vore det inte mer passande med en häst som kungar och romarna brukade använda för att triumferande anlända till en stad?

- En häst som symboliserade makt, seger och styrka. Varför ett litet åsnefölsom som ingen ens hade ridit på?

Jo, för att uppfylla Skriften. Profeten Sakarja hade mer än 500år innan profeterat hur Messias skulle komma inridande i staden på ett åsnefölsom.

- Vi läser följande i Sak 9:9 **Fröjda dig storligen, du Sions dotter! Höj jubelrop, du Jerusalems dotter! Se, din konung kommer till dig, rättfärdig och segerrik är han. Han kommer ödmjuk, ridande på en åsna, på en åsninnas fölsom.**

Mitt framför deras ögon så uppfylldes profetiorna från Skriften, något vi tidigare sett i Lukasevangeliet och gång på gång kommer att se i dom efterföljande kapitlen.

- Jesus är verkligen Messias, Guds utlovade kung, och här var han på väg in i staden, på ett åsneföl som symboliserade att han kom i frid.

Jesus, Messias kom inte som många av folket och lärjungarna trodde för att kasta ut romarna och börja regera i staden.

- Nej, Jesus kom vilket åsnefölet pekade på i ödmjukhet, han hade lämnat himlens härlighet, blivit människa och var nu på väg fram på lidandets till Jerusalem där han skulle ödmjuka sig ända till döden för att rädda ett folk till sig.

Till skillnad från världsliga, stolta kungar så kom Jesus likt en tjänare i ödmjukhet.

- Om vi är hans efterföljare så är också detta något som bör karekterisera oss, att vi i ödmjukhet följer honom.

Detta för oss fram till nästa scen när Jesus närmar sig sluttningen av olivberget i v. 37 så börjar hela skaran med lärjungar i sin glädje prisa Gud med hög röst för alla kraftgärningar de hade fått se.

- Jesus hade som Messias till uppfyllelse av skriften gett syn till dom blinda.

Inte bara det han hade gjort så att lama började gå, döva kunde höra och döda hade blivit levande gjorda. Enligt Johannesevangeliet så hade Jesus nyss uppväckt Lasarus från de döda.

- Och där Jesus gick runt förkunnade han frihet för dom fångna och glädjens budskap om Guds rike.

Hur mycket har inte du och jag att prisa honom för? Vi har allt det han har gjort i Skriften, vi har allt det han har gjort i historien, och vi har allt det han har gjort i våra liv och i vår församling.

- Vi har så mycket att prisa och tacka Jesus för vad han har gjort. Till skillnad från lärjungarna här så har vi Skriftens fulla uppenbarelse

där vi kan se hans största verk: hans död och uppståndelse för att rädda oss till honom.

Vi var förlorade på väg bort till evigt fördärv, men han, Jesus den syndfrie klev in i vårt ställe, tog vårt straffa genom den mest grymma död för att rädda oss till sig själv.

- Borde inte detta fylla oss med den största glädjen över vad han har gjort. Att han ödmjukade sig och visade oss en så oerhörd kärlek.

Lärjungarna här i vår text dom tillbad Jesus genom att citera en vers i den sista av dom så kallade Hallal psalmerna, alltså halleluja psalmerna som är Psalm 113-118. Dessa psalmer sjöng judarna under påskhögtiden. Halleluja som betyder prisad vare Herren.

- Och nu så var dom på väg till påskhögtiden och dom såg Messias komma ridande på ett åsneförl till uppfyllelse av Sak 9:9.

Och i gensvar till detta så citerade dom den Messianska Psalmen 118:26 **Välsignad vare han som kommer i HERRENS namn!**

Men dom gjorde detta med tillägget: 38 **"Välsignad är han som kommer, kungen, i Herrens namn! Frid i himlen och ära i höjden!"**

- Här så identifierar dom att Jesus är den väntade Messias, kungen.

Och dom utropar Frid i himlen och ära i höjden. Detta påminner oss om början på Lukasevangeliet när herdarna fick veta att Jesus hade fötts och den himmelska härskaran brast ut:

- **"Ära vare Gud i höjden och frid på jorden, till människor hans välbehag"** (Luk 2:14).

Jesus han kom just för att vi skulle kunna få fred med himlens Gud och bli försonade med honom.

- Frid i himlen och frid på jorden och all ära till Gud i höjden.

Detta var det ända logiska gensvaret för lärjungarna att prisa Jesus för vad han har gjort och för vem han är, Messias, kungen, Frälsaren.

- Och detta är det enda logiska gensvaret för dig och mig.

Messias var nu här och till uppfyllelse av Sak 9:9 så såg dom honom komma ridande på ett åsnefö.

- Tänk dig om du var där och tänk dig om du med egna ögon fick beskåda detta.

Hade du då inte också med skaran av lärjungar brett ut din mantel på vägen och välkomnat Messias den underbare kungen genom att tillbe honom?

- Även om vi just nu inte är där så kan även vi i tillbedjan välkomna kung Jesus att få råda över våra liv och vår församling.

Och sanningen är den min vän: Jesus kommer åter komma tillbaks till denna jord.

- Det är hur du gensvarar till honom just nu här i livet som avgör ditt eviga väl.

Hur ska du gensvara till honom? Med glädjefylld tillbedjan eller med förkastelse vilket leder till dom (som är vår andra punkt i denna predikan som vi kommer till nu)?

- Redan när lärjungarna gläder sig och sjunger psalm 118:26 så kritiseras dom av fariserna, glädjedödarna som försökte få Jesus att tysta sina lärjungar.

Men Jesus sa: Om de tiger så kommer stenarna att ropa. Fariséerna förstod vad folket sjöng, men dom erkände inte Jesus som Messias.

- Dessa andliga ledare som kunde skrifterna utan och innan förkastade Messias.

Är det inte tragiskt. Dom som hade lärt sig Skriften i princip utantill var förblindade för den som hela Skriften vittnar om.

- Detta för oss till vår nästa scen i v.41 som är den tredje och sista gången Jesus närmar sig.

Här så närmar han sig staden och om vi inte skulle veta vad som står här efter så skulle vi kunna tänka att det var med glädje, men det står

- **När Jesus kom närmare och såg staden, grät han över den**
- **42 och sade: "Tänk om du i dag hade förstått, också du, vad som ger dig frid! Men nu är det dolt för dina ögon.**

Denna händelse kallas ofta på engelska: The triumphal entry of Jesus in Jerusalem, hans triumferande anländande.

- Men var det så triumferande? Han grät och inte bara över staden utan som den symboliserade hela nationens blindhet.

Han kom till sina egna som Joh 1:11 talar om, men dom tog inte emot honom.

- Det var hans lärjungar som hade prisat honom för hans kraftgärningar och uppenbarat att han är Messias, men stadens civila och andliga ledare hade inte kommit ut för att möta honom.

Dom var blinda och förkastade Messias, kungen. Dom förstod inte vad som kunde ge dom frid.

- Dom förstod inte att Jesus var den ende som kunde frälsa dom och ge dom frid med Gud.

Det var dolt för deras ögon. Den blinde mannen och den kortvuxne tullindrivaren i Luk 18 hade frälsande sett Jesus, men ledarna såg honom inte för den han var.

- Har du sett honom med trons ögon? Eller är han dold för dig? Tveka inte, kom i ödmjukhet inför honom och läs om Jesus i evangelierna.

Be att han skulle uppenbara sig för dig så att du ser honom för den han är.

- Konsekvensen av att man förkastade Jesus skulle bli som Jesus profeterar i v.43-44 att staden skulle belägras, intas och totalt förstöras där sten på sten inte skulle lämnas på varandra.

År 70 efter judarnas revolt så skulle generalen Titus som senare kom att bli kejsare komma och inta staden och totalt ödelägga den.

- Och detta i v.44 eftersom dom inte förstod den tid Herren besökte dem.

Deras kung var nu här men dom välkomnade honom inte. Hade detta skett med en jordisk kung eller kejsare att dom inte hade kommit ut och mött honom så hade dom genast fått ta konsekvensen av detta.

- Jesus däremot han grät över deras hårda och förblindade tillstånd. Kära broder & syster, det är inte bara Jesu ödmjukhet som vi bör lära oss av utan också hans hjärta för dom förlorade.

När vi möter människor som inte vill ha med kung Jesus att göra så måste vi inse att dom går något mycket värre en Jerusalems ödeläggelse till möttes.

- Denna jord kommer inte bara att förgås i eld. Dom går evig eld till mötes.

När senast grät du och jag över vad som väntar våra ofrälsta vänner och bekanta om dom inte omvänder sig?

- När senast visade vi den nöd som Jesus har? Vi måste tyvärr bekänna att vi är alldeles för kalla och likgiltiga.

Paulus han hade stor sorg och ständig vanda i sitt hjärta och önskade att om det så vore möjligt att han själv skulle gå förlorad om det hade kunnat leda till hans landsmäns frälsning (Rom 9:2-3).

- Men du och jag, är vi inte alltför avtrubbade och kalla?

Väckelsepredikanten George Whitefield sa till sina åhörare: "Hur kan jag annat än att gråta när ni inte gråter för er själva, fastän era odödliga själar är på gränsen att bli fördärvade"

- Må vi be att vi får Jesu hjärta för dom förlorade. Och må vi omvända oss från vår likgiltighet.

Om du är här och ännu inte känner Jesus så skulle jag vilja be om förlåtelse för att vi brister så i vårt medlidande. Förlåt oss!

- Men samtidigt inse allvaret att om du förkastar Jesus att du kommer gå något långt värre till mötes än Jerusalem.

Jag säger inte detta för att skrämmas, utan för att jag inte vill att du ska komma ditt till helvetet.

- Omvänd dig och förtrösta på Jesus. Han är den ende som kan rädda dig från evigt straff till en underbar evighet med Gud.

Vi har fortfarande en scen kvar, nämligen intåget i Jerusalem. Men Lukasevangeliet skriver aldrig att Jesus gick in i Jerusalem, utan istället in i det som hela Jerusalem kretsade kring.

- Själva orsaken till varför alla pilgrimer var på väg till Jerusalem. Dom var på väg dit för att fira påsk i templet.

Platsen där man offrade offer för att få förlåtelse för sina synder. Och här i denna stund så kliver självaste det perfekta offret, prästen och kungen Jesus in i templet.

- Och vad gör han? Försöker han att vinna popularitet? Nej, inte alls, han driver ut dom som sålde där.

Varför gjorde han då detta? I v. 46 så säger Jesus "Det står skrivet: Mitt hus ska vara ett bödens hus. Men ni har gjort det till ett rövarnäste!"

- Här så citerar Jesus från två bibelställen. Dels Jes 56:7 som säger att mitt hus (alltså Guds hus) ska vara ett bödens hus för alla folk. Han citerar också från Jeremias domspredikan i Jer 7:11 hur man hade gjort templet till ett rövarnäste.

Med alla pilgrimer som var på väg till Jerusalem så behövde dom djur för att offra och dom behövde också växla pengar till tempelvalutan för att kunna betala tempelskatten.

- Vad man hade gjort var att man hade flyttat in försäljningen av djuren in i hedningarnas förgård där dom kom för att tillbe så detta störde deras hedningarnas tillbedjan.

Man hade också börjat växla pengar här vilket under Jesu tid var under översteprästen Ananias kontroll. Detta hade lätt till att den judiska historieskrivaren Josefus hånfullt kallade honom den stora samlaren av pengar.

- Översteprästerna hade nu själva blivit som tullindrivarna. Och nu så tar Jesus itu med detta.

Man förkastade Jesus och som ett resultat på detta så blev dom utdrivna ur templet.

- Men folket drog sig nära och Jesus undervisade dagligen i templet, fastän man ville röja honom ur vägen.

Bibeln beskriver oss som kristna som ett Guds tempel. Judarna hade gjort templet till ett rövarnäste.

- Vad gör vi med våra liv? På vår vandring med Jesus så är det viktigt att vi renar oss. Det är detta som Bibeln kallar helgelse.

Där vi avskiljer oss från världen och till Gud. Är det något område i våra liv eller vår församling där vi behöver rena oss?

- Må vi be och verka för att vi allt mer och mer skulle bli avskilda till Gud och hans ära. Må vi vara redo och hålla oss rena så att vi är redo den dag då han kommer komma tillbaka till denna jord.

Så hur ska du och jag gensvara till Jesu ankomst. Han kom i ödmjukhet för att dö i syndares ställe så som oss genom att straffas för våra brott och synder och han uppstod så att vi ska kunna uppstå med honom.

- Han kom som fridsfursten för att erbjuda oss frid. Hur ska du förhålla dig till Jesus?

Antingen så tar du emot honom i ditt liv med glädjefylld tillbedan, eller så likt fariséerna och Jerusalem så förkastar du honom vilket leder till dom, att du blir bortkastad från hans närvaro.

- Hur ska du förhålla dig till honom? Min bön är att du inte skulle förkasta honom utan att du skulle sluta upp i glädjefylld tillbedjan.

Låt oss nu göra detta genom att sjunga: Gå Sion din konung att möta, som handlar om att vara glad i Jesus som sin kung.

- Lärjungarna la ner sina mantlar framför honom för att ge honom ära och välkomna honom.

Må också vi välkomna och ge ära till honom genom att i ödmjukhet erkänna honom som vår suveräne kung och lägga ner våra liv inför honom, att han nu får rätten att styra och leda oss på alla områden av våra liv.

[Bön]